

under visse Forhold kan blive overordentlig vanskeligt stillede og som Følge deraf ogsaa deres Børn. Der kan vel endogsaa tænkes Tilfælde, hvor Enkemænd og deres Børn er daarligere stillede end Enker og deres Børn. Vi har derfor ment, at under visse Forhold kunde der nok gøres noget for at komme Enkemandsbørnene til Hjælp, under visse Forhold; men hvis der bliver Tale om meget betydelige Udgifter i den Anledning, tror jeg, det vil være overmaade vanskeligt for ikke at sige umuligt at imødekomme et i og for sig forstaaeligt og berettiget Krav.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sluttede sine Bemærkninger med at sige, at Tusinder af Kvinder ventede paa denne Lov. Jeg ved ikke, om man deri kan se en Antydning af, at det maaske ikke saa meget er Enkemændene, det gælder, som Enkerne. Hvis det er Tilfældet, hvis man altsaa vil afvente bedre Tider, inden Loven kommer til at omfatte ogsaa Børn af Enkemænd, og hvis vi kan komme ind paa Begrebet glidende Skala, synes der Mulighed for, at vi kan komme igennem og naa til et Resultat. Et saadant Resultat vil vi fra konservativ Side gerne være med til, og vi vil ligesom det ærede Medlem Hr. Kragh henstille, at Forslaget gøres til Genstand for en nøje Prøvelse i et Udvalg.

A. M. Hansen: Paa mit Partis Vegne kan jeg ligesom i forrige Samling tilsige vor Medvirken til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Den højtærede Minister har udtalt i sin Forelæggelsestale, at der i Ministeriet var udarbejdet et nyt Forslag med en glidende Skala. Ogsaa jeg vilde have ønsket, at dette Forslag var kommet frem her; man var nemlig saa at sige fra alle Sider i Udvalget enig om, at det var det, man maatte ind paa. Jeg glæder mig nu til i Udvalget at se det Forslag, som den højtærede Minister har bebudet, og haaber saa, at Arbejdet dér maa blive fremmet ud fra de samme Synspunkter, hvorunder vi arbejdede i sidste Samling, nemlig at man fra alle Sider erkendte, at der maatte hjælpes paa en saadan Maade, at der blev hjulpet dér, hvor det var nødvendigt at hjælpe. Jeg kan, som sagt, tilsige mit Partis Støtte til en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker for de velvillige Ord, der er faldet om Lovforslaget. Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger til den Kritik, der er

rettet mod Forslaget. Det ærede Medlem Hr. Kragh var straks i Stand til at komme op paa en saadan Højde, at han kunde betegne Lovforslaget som et raat, utilhugget Lovforslag, som jeg maatte vide, det var umuligt at gennemføre. Hvis det ærede Medlem med Ordene raat og utilhugget vil give Udtryk for, at Lovforslaget ikke er teknisk rigtigt opbygget, er hans Bemærkning fuldkommen urigtig. Det ærede Medlem gjorde heller ikke noget Forsøg paa at bevise, at Lovforslaget teknisk set var urigtigt opbygget, og det kunde han heller ikke godt gøre, eftersom det, hvad den tekniske Opbygning angaar, i det væsentlige er bygget op, som den nuværende Lov er bygget op. Derimod kan det ærede Medlem naturligvis gøre den Opfattelse gældende, at Lovforslagets enkelte Bestemmelser om, hvor meget Enker og Enkemænd skal have i Understøttelse, ikke er rigtige, er for store. Det ærede Medlem har den Opfattelse, at de er meget for store, og at det er ganske uforsvarligt at hjælpe Enker og Enkemænd paa den Maade, hvorpaa Lovforslaget stiller Hjælpen til Raadighed. Derom kan der diskuteres, men det ærede Medlem har ingen som helst Grund til at sige, at det er et raat og utilhugget Lovforslag.

Maaske har det ærede Medlem tænkt paa den Stilling, han selv kom i, efter at han havde forelagt sit Aldersrentelovforslag, som han fik kasseret. Han kunde da være gaaet hjem til sig selv og i Enrum have diskuteret med sig selv om, hvorvidt hans Forslag var fuldkommet eller ej, om det var raat tilhugget eller ej. Hvad han derimod ikke kunde være i Tvivl om, var, at han fik det kasseret, og det ikke blot af sine Modstandere, men ogsaa af sine egne Partifæller. Han maatte gaa i Skranken for et helt andet Forslag, et Forslag, der ikke paa nogen Maade lignede det Forslag, som det ærede Medlem selv mødte med, da han første Gang her i Folketinget fremlagde et Forslag til Aldersrentelov. Det er formentlig den Vanskæbne, dette Lovforslag fik her i Folketinget, der stadig opirrer det ærede Medlem og faar ham til at betegne det Lovforslag, som her er fremsat paa fuldkommen forsvarlig Maade, som et raat tilhugget Lovforslag.

Det ærede Medlem nævnte nogle Eksempler paa, hvorledes Lovforslaget vilde virke, og han sagde, at naar der blot er saa og saa meget mere i Indtægt og Formue, kan vedkommende slet ikke komme i Betragtning, og dette er jo rigtigt. Det har vi alle været paa det rene med under Behand-